

ἜΤΟΣ Γ΄.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΥΡΙΚΗ

ἌΡΙΘ. 113

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτίας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἑφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 12 Ἀπριλίου 1881.

Ἐν τῷ ἀγόνῳ σταδίῳ τῆς πολιτικῆς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, οἱ πικριστῶντες πρόσωπόν τι ἐπὶ τῆς σαυνῆς λαμβάνουσι τὸ ἀνάλογον προσωπεῖον κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέποντες ἢ εἰς τὸ ἴδιον πενιχρὸν συμφέρον. Τοιαύτη ἡ σημερινὴ θέσις, ἣν ἔλαβεν ὁ ἡγέτης μίαις τῶν δύο μερίδων, προσποιούμενος, ὅτι ὑπὸ μεγάλης δῆθεν κατέχευται ἀγκυκλήσεως διὰ τὴν γαλοῖαν τοῦ δράκματος καταστροφὴν, ὡς εἰάν αὐτὸς ἐνέχεσται ὀλιγώτερον τοῦ κ. Κουμουνοῦρου εἰς τὴν παροῦσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν. Ἀληθῶς ὁ φιλοσοφικῶς ἐρευνῶν τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Ἑρζεγοβίνης μέχρις σήμερον, κκ-κφκνῶς βλέπει τὴν συμκρότητα τῶν ἀνθρώπων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνάθεσεν ὁ τόπος τὴν τύχην του, καὶ τὴν ἀνικανότητά ἄλλως τοῦ τόπου αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ λάβῃ μέρος σπουδαῖον εἰς τὴν ἀνέλιξιν τῶν γεγονότων, τὰ ὅποια ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου θέλουσιν ἀλλοιώσει καθολοκληρίαν τὴν φάσιν τοῦ ἀνατολικοῦ κόσμου. Ἐξ ἄλλων τῶν γενομένων ἀπεδείχθη, ὅτι οὐδὲν πολιτικὸν σχέδιον, οὐδεμίαν δικηγεγομμένα ἐξωτερικὴ πολιτικὴ ὑπῆρχεν ἐν τῷ νῶ οὐδενὸς τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν. Οὔτε μετὰ τῆς Ῥωστικῆς συνειργάθησαν, ὡς αἱ ἄλλαι τῆς Τουρκικῆς χριστιανικαὶ ἐθνότητες, οὔτε μετὰ τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ἑλλὰς κατεδείχθη ἐντελῶς μεμονωμένη, καὶ ἀνεγνωρίσθη πρὸς τῆς Εὐρώπης ὡς μὴ δυναμὲν ν' ἀξιώσῃ ἄλλο τι ἢ μικρὰν ἐδαφικὴν αὐξήσιν. Ταύτην δὲ τὴν πενιχρὰν, ἀλλ' ἀσφαλῆ

ἐπιτυχίαν, κατώρθωσεν οἱ ἡγέται νὰ καταστήσωσι προβληματικὴν, νὰ τὴν ἐξαγοράσωσιν ἕνευ ἐνάγκης διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς ἐργασίας μίαις τοῦλάχιστον γανειᾶς, καὶ διὰ τῆς τελείας συντριβῆς τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας ἢ, ἀκριβέστερον εἰπεῖν, διὰ τῆς καταδείξεως τῆς μηδαιμόνητος ἡμῶν. Ἀληθῶς ἡ Ἑλλὰς, μικρὰ οὐτὶ καὶ ἀρχαῖος καθ' ὄλκ, δὲν ἠδύνατο νὰ παραταθῆ ὅ,τι δὲν ἦτο, ἠδύνατο ὅμως νὰ μὴ φανῆ γελοῖα καὶ νὰ μὴ καταπακνήσῃ εἰς τοῦτο τὰς δυνάμεις τῆς. Ἐάν δὲ οὕτως ἐνήργησεν, ἀφίλει τοῦτο εἰς τοὺς πολιτικίσκους τῆς, καὶ βεβηλῶς οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνη καὶ ἐναντίον ῥητῶν ἐξωθεν παρατηρήσεων, ἀνέλαβε νὰ ὁπλίσῃ τὸ ἔθνος διὰ νὰ τὸ θέσῃ ἀναποδράτως εἰς τὴν εὐρίσκαται ἤδη θέσιν.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ὁ Ἀσμοδαῖος εἶπε πολλάκις, καὶ δὲν θὰ πύσῃ νὰ ἐπακλαυθῆναι τάδε. Διαδηλώσεις, συλλαλητήρια, κηδεῖαι ἐπιδεικτικαί, ἀγορεύσεις, δικτριβαί, διθύραμβοι, ἀμοιβαῖαι θυγακασμοί, ἐθνικοὶ δεσμοί, φηκταμαγορίαι, ἀπάτη, φανάκη, ἀγυρτεία, βυζαντινὰ διαφοροῦμενα, ἰδοὺ ἐν συνόψει ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν ὀλόκληρος ὁ γακικυλισμός. Διὰ τῶν ἐφοδίων δὲ τούτων ἐννοεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς προαιωνίους πόθους του ἀνακικακτως.

Ἐάν οἱ πολιτικῆς δὲν ἔχωσι διαρκτικότητα εἰς τὰ διπλωματικά, ἔχουσιν ὅμως ὀξύνειν τινὰ περὶ τὴν νεο-γραφικὴν ψυχολογίαν. Οὕτως ὄργανά τινὰ τοῦ ὑπουργικοῦ τύπου ἀκριβέστατα παριστάσι τὸν ἡγέτην τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὡς ἐπωφελομένον ἐκ τῶν δυσχερειῶν τῆς Πολιτείας, ἕνα ἀνκρηχθησὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν, καὶ τοὺς κατόπιν ἐορτῆς ἄγαν φιλοπολέμους ὡς φωνασκοῦντες ἤδη ὑπὲρ τοῦ πολέμου σωστά διότι ἡ ἀντιπολίτευσις κατώρθωσεν νὰ τοῦς πείθῃ, ὅτι τὸν ἀπεφύγαμεν.

Finis Poloniae! ἤτοι Finis Graeciae! Λοιπόν, φίλε ἀνταποκριτὰ τῆς Ὁραε; Ἀληθέστατον! Ἀλλὰ δὲν ἦτο ἀνγκαιὴ ἡ βυζαντινὴ δικαιοσύνη τοῦ κ. Κουμουνοῦρου διὰ νὰ ἐννοήσῃτε τὴν καταφθνή ταύτην ἀλήθειαν. Δυστυχῶς ὅμως τὸ Finis Graeciae δὲν λέγει ἤδη ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς Ὁραε, ἢ ἀκριβέστερον εἰπεῖν ὁ ἡγέτης, ὡς ὁ πικριώτης Κοσσιούσης τὸ Finis Poloniae ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἀλλὰ μουντζουρόνων χερσὶ!

Κατὰ τὴν διαλεκτικὴν ὁ ἡγέτης εἶναι τέλειος βωμολόχος. Ταύτην μόνον τὴν σκέψιν γεννᾷ τὸ ἐν τῇ Ὁραε τῆς 7 Ἀπριλίου ἐλεεινὸν δικλετικὸν γύμνασμα, δι' οὗ διὰ φράσεων τινῶν σταχυολογηθεῖσιν ἐν ἐπιστολῇ ξένου ἀνταποκριτοῦ ζητεῖ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι τὰ τελευταίως γενόμενα εἶναι συμπαίγνια, ὡς λέγει, μεταξύ τῶν Δυνάμεων, τῆς Πύλης καὶ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ὦμεν δίκαιοι. Εἶναι τὸσον μωρὸν τὸ γύμνασμα, ὥστε δὲν πρέπει νὰ ἦναι ἔργον τοῦ ἡγέτου, ἀλλὰ τινος τῶν πολιτικῶν φίλων του, ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἔλθον πρὸς αὐτοῦ τὸ θάρρος ν' ἀναμιγνύονται εἰς ἀλλότρια τοῦ προορισμοῦ των, ἀντὶ νὰ καταγίνονται εἰς βιοποριστικὸν τι ἔργον, ὡς ἤθελον πράξει ἐν καιρῶν καλῶς ἐρρυθμισμένῃ.

Οἱ ἡγέται ἀπεφάσισαν νὰ δακηνῆσῃ τὸ ἔθνος 200 ἑκατομμύρια, νὰ ζημιωθῇ ἐκ τῆς ἀπολεσθείσης ἐργασίας του ἄλλα 200, διὰ νὰ λάβῃ τὴν Ἠπειρὸν καὶ τὴν Θεσσαλίαν. Πρὸς τοῦτο μετεχειρίσθησαν τὸν νομιζόμενον ἐλεύθερον ἑλληνικὸν λαὸν ὡς δουλοπάροικον. Τί δ' ἀντὶ τῶν θυσιῶν τούτων κατώρθωσαν; Ἐμάζευσαν ἀνθρώπους ὡς ποίμνια, τοὺς ἐγύμνασαν εἰς τὸ ἐν δυνά, οὐδέναι δέ, ἀπολύτως οὐδέναι σπουδαῖον ὄργανισμὸν ἔδωσαν εἰς τὸν συρφετὸν τοῦτον τῶν ἀνθρώπων, οὐς ἀνόμασαν στρατὸν. Περὶ νεωτερισμῶν δὲ τί ἄξιον λόγου ἐγένετο; Οὐδέν. Τούτων δὲ γενομένων, ἐδέχθημεν

ἤδη τὰ Θεσσαλικά χωράφια εὐγνωμόνως. Ἀλλ' ἦσαν ταῦτα ἀντάξια τούτων χρηματικῶν θυσιῶν; Ἐάν τὰ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἡπαιεῖου δακηνῆσθετα εἰς τὸν στρατὸν, ἐδακηνῆσθετα ὑπὲρ τῆς ἀκαπτιέως τοῦ τόπου, ἤθελον ἡ Ἑλλὰς ἔχει σήμερον πλείους Ἠπαιεῖους καὶ Θεσσαλίους χωρὶς νὰ ἐξέλθῃ τῶν ὁρίων τῆς.

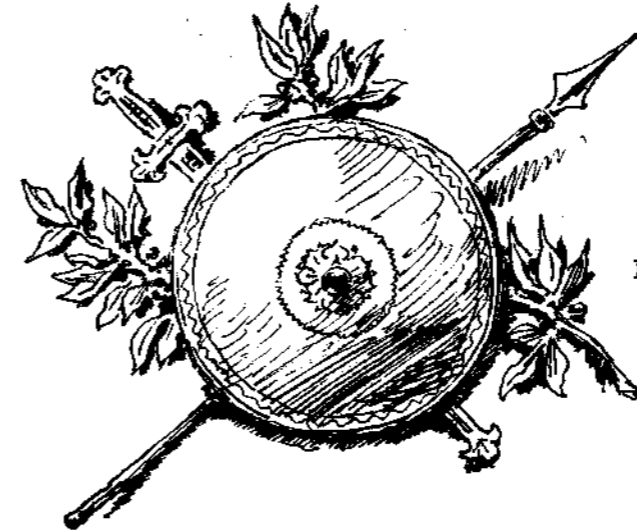

Πολὺ φοβηθήμεθα μήπως οἱ πολιτικῆς μας εὐρεθῶσι ποιήσαντες προόδους ἰσχνὰς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν μᾶς ἠνάγκασαν εἰς ὑπογραφὴν πρωτοκόλλου. Τί περίεργον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν των νὰ εὐρέθῃ καὶ ἡ μίκα βαθυίς ἢ κατωτέρω τῆς ὑπογραφῆς γελοίας εἰρήνης; τί παράδοξον ἀν ἔφερῃ τὸν τόπον εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπογραφῆς πλέον γελοίου ἀγοπλισμοῦ; Ἀπὸ τὸσον τυχοδιωκτικὴν πολιτικὴν διεξάγουσι, τί παράδοξον ἀν ἐφαρμοσθῇ κατ' αὐτῶν ὑπὸ τῆς Εὐρώπης τὸ ἀστυνομικὸν πλέον μέτρον τοῦτο, ἀπαρῶντως ὅπως εἰς πόλιν μεστὴν κακούργων καὶ πονηρῶν ἀπαγορεύεται σωφρόνως ἡ ὀπλοφορία πρὸς πρόληψιν δεινῶν; Καὶ ἐννοεῖτε βεβαίως πόση εἶνε ἡ διαφορά τῆς ποιότητος μεταξύ τοῦ ἀπαγομένου εἰς τὴν ἀστυνομίαν διὰ παράβασιν δικτάξεως ἀστυνομικῆς, ἐπειδὴ εὐρον ἐπ' αὐτοῦ κρυμμένον σουγιάς τινὰ, καὶ μεταξύ τοῦ συλλαμβανομένου τοῦλάχιστον ἐπ' αὐτοφόρῳ ὡς ποιήσαντος χρῆσιν ὀπλοῦ ἐν ἐπιθέσει ἢ ἐν ἀμύνη. Ποῖον τὸ πλέον ἐπαίσχυντον; Καὶ μήπως οἱ πολιτικῆς μας ὤπλισαν τὸν τόπον δι' ἄλλον λόγον μεγαλοφρονέστερον, ἢ μόνον διὰ νὰ μεταχειρισθῶσι τὸ φαινόμενον τοῦτο πρὸς τέλοςιν τῆς τυχοδιωκτικῆς των πορείας, ὅπως ὁ τσοιλιάς ἐκεῖνος φέρει τὰ ὄπλα διὰ μέσου φιλησίων πολιτῶν ἵνα ἐπιβάλληται εἰς τὰ κατασκευαστικὰ τοῦ χυάσματά του;

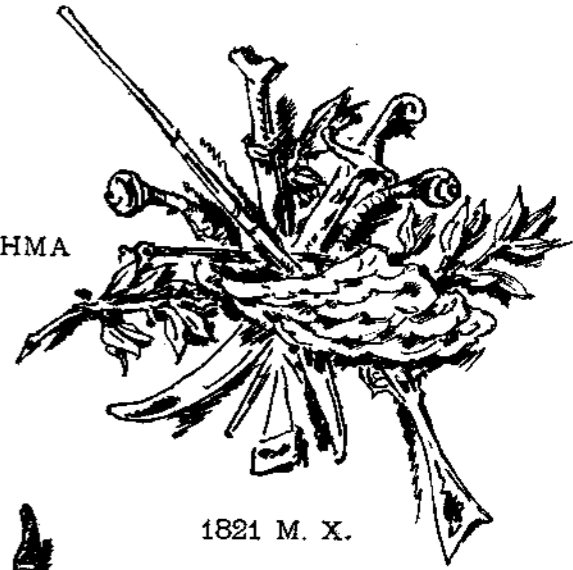

ΟΡΑ. «..... ὁ ἑλληνικὸς λαὸς — σήμερον δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν — διὰ τοῦτο κυρίως ὑπερέβη πάντα ἄλλοις ἢ πρὸς τὴν πατριωτικὴν ἀνταπάρνησιν, κατὰ τὴν πρόσφρονον κρίσιν, διότι ἐπράξεν ὅ, τι ἐπράξεν..., ἐν ἑπίστευσει... οὕτω χρησιμεύει εἰς ἀπλὴν θεατρικὴν παράστασιν». (Φύλ. ἀριθ. 159, σελ. 2).

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ. Ἡ ἀνωτέρω ἰδέα εἶναι καθ' ὅλα ἄξια τοῦ Σκαπίνου. Τίς δὲ ὁ πρῶτος ὑποκριτὴς τῆς κωμῆδος, ἢ εἰς ὅσον εἰσκόπει μόνον ν' ἀπατήσῃ τὴν Εὐρώπην; — Ὁ κ. Τρικούπης

400 Π. Χ.

ΕΛΛ. ΕΘΝΟΣΗΜΑ

1821 Μ. Χ.

1881 Μ. Χ.

Malbrough s'en va-t-en guerre

Η ΠΑΤΡΙΣ ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΥΣΑ

Ἐρωτηθεὶς ποτε ὁ Goethe περί τινος σκοτεινοῦ χωρίου ἐν τινι συγγράμματι αὐτοῦ, ἀπήντησεν, ὅτι ἄλλοτε μὲν ὁ Θεὸς καὶ αὐτὸς μόνος ἐγίνωσκον τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἤδη καὶ αὐτὸς ἔχασε τὸν μίτον τῆς ἐρμηνείας τοῦ κειμένου, τὸ ὅποιον ἐπομένως τοῦ λοιποῦ μόνος ὁ Θεὸς τὸ ἔνοεε. Τοιαῦτα εἶναι πολλάκις τὰ κείμενα τῶν βυζαντινῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων, ὧν τὸ ἡμέτερον ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἐτήρησε τὴν παράδοσιν. Οἱ ξένοι συχνάκις δὲν τὰ ἔνοουσι, οὐδ' αὐτοὶ δ' ἐνίοτε οἱ συντάχται των, μένουσι δὲ μόνον κκατληπτὰ πρὸς τοῦ Θεοῦ τῶν Βυζαντινῶν.

Ὁ ἀξιότιμος κ. Ο. Τριγγούνης, ἑκατονταετής, ὑπηρετήσας κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1821, δι' ἀναφορὰς αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργῶν, ζητεῖ νὰ κκαταχθῆ παρ' αὐτοῦ εἰς τι σῶμα, καὶ ζητεῖ ἵππον, διότι, ἔνεκ τῆς ἡλικίας του, οἱ πόδες του δὲν εἶναι στερεοί. Νομίζομεν, ὅτι ὁ ἑκτακτος ἑκατοντούτης ἠδύνατο καὶ ἀπ' εὐθείας, ἀνευ τῆς παρεμβάσεως τοῦ ὑπουργοῦ, νὰ ζητήσῃ τὴν κατάταξίν του εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἱππικοῦ, διὰ νὰ ἔχῃ καὶ ἵππον, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκρίνετο ἱκανὸς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς. Ἐπειδὴ, κατὰ τὸν ἔξοχον φυσιολόγον Flourens, ὁ ἀνώτατος ὄρος τῆς ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι διακόσια ἔτη, ὁ ἀξιότιμος κ. Τριγγούνης δύναται ἐπὶ μακρὸν ἀκόμη νὰ ὑπηρετῇ τὴν πατριδῶν. Ἐὐτυχῆς αὐτῆ, τοιαύτας ἐμπνεύσει αὐταπαρνήσεις!

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν συγκοινωνεῖ ἤδη μὲ τὸ φρουρχεῖον Πειραιῶς διὰ τηλεφώνου. Ἐάν ἡ κυβέρνησις περιωρίζετο μόνον εἰς τοιαῦτα παιγνιδάκια εὐθηνὰ καὶ μὴ ἐνοχλοῦντα τοὺς φορολογουμένους πολίτας ἀπὸ τῆς ἐργασίας των, οὐδεὶς εἶχε νὰ εἴπῃ τι κατ' αὐτῆς. Ἐπικινουμένοι λοιπὸν τὸ ἀθῶον παιγνίδιον τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Καὶ ἄλλο παιγνιδάκι ἐκ τῶν ἀθῶων (jeux innocents), Ἡλεκτρικὸν φῶς εἰς τὰ προχώματα τοῦ Πειραιῶς!

Τὸ εἶπεν ὁ σοφὸς Δαρβίνος: «Εἰς τὸ στάδιον τῆς προοδευτικῆς ἀνελιξεῶς του, ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ μακρὸν χρόνον σταματᾷ εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ πιθήκου».

Δικτὶ ὁ κ. Τσόχας προὔτιμησε διὰ τὴν πρόσοψιν τοῦ θεάτρου του τὰ προσωπεῖα τῆς Κωμῶδίας καὶ τῆς Τραγωδίας, καὶ δὲν ἔθετε καλλίτερα ἐκεῖ ἐπάνω τὰ ἐκμαγεῖα τῶν κ. κ. Κουμουνοῦρου καὶ Τρικούπη, ὧν ἕκαστος εἶνε κωμικοτραγικῶν συγχρόνως πρόσωπον;

ΠΡΕΣΒΕΙΣ. Μωρ' ἀδελφε, δικόχταμε τὴ διακοίνωσί σου, Μὰ τίποτε δὲ νοιώσκει. Γὰ πὲς μας 'ς τὴ ζωὴ σου:

Δέχεσαι ἢ δὲν δέχεσαι; — Τὰ πέρνεις ἢ ἀρνείσαι; Πολεμικὸς, εἰρηνικὸς; πὲς καθαρὰ τί εἶσαι;

ΚΟΙΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Ἄρνησι ἢ παραδοχή, πόλεμος ἢ εἰρήνη; Δὲν εἰμπορεῖ ἀπάντησι καὶ μὲ τὰ δυὸ νὰ γείνη;

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ τοῦ Ἀσμοδαίου, ὧν ἡ συνδρομὴ ἔληξε τὴν 31 Δεκεμβρίου, νὰ ἀνανεώσωσιν αὐτὴν ἰσχυρῶς, ἀποστέλλοντες πρὸς τὴν διεύθυνσιν τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς, ἵνα μὴ διακοπῆ ἢ ἀποστολῆ τοῦ φύλλον. Πρὸς τοῦτοις παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος ἐν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Πιστωτ. Τραπεζῆς, ἀποστέλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν. Τὸ φύλλον πωλεῖται ἐν τῷ γραφεῖω καὶ ἀνά τὰς ὁδοὺς ἀπὸ λεπτ. 125.

Ὁ Ἀσμοδαῖος θὰ ἐκδίδεται καὶ ἐκτάκτως ὁσάκις ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία τῷ παρέχει ἀφθονοτέραν τροφήν.

Ὁ Ἀσμοδαῖος δημοσιεύει εἰδοποιήσεις καὶ μὲ εἰκόνας.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Παρρῆ.